

Hız. Meryem Ve Beşikte Konuşan Bebek İsa
Gönderen Kadir Hatipoğlu - Ocak 16 2021 10:39:05

Hz. Meryem Ve Beşikte Konuşan Bebek

Isa

بِسْمِِ اللهِ
 الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ
 فَاَشَارَتْ
 اِلَيْهِ
 قَالُ.وا
 كَيْفَ
 نُكَلِّمُ
 مَنْ كَانَ
 فِى
 الْمَ.هْدِ
 صَبِيًّا “"Bunun üzerine
 (Meryem, çocukla konuşun diye) ona işaret etti. 'Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?'
 dediler.” (Meryem, 19/29) قَالَ
 اِنِّى
 عَبْدُ اللهِ
 اَتَانِىَ
 الْكِتَابَ
 وَجَع.َلَنِى
 نَبِيًّا “"Bebek öyle
 konuştu: 'Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana Kitab'ı (İncil'i) verdi ve beni bir peygamber
 yaptı.'" (Meryem, 19/30) Allah’ın dininin tebliğ görevlisi olan peygamberler, gerek
 peygamberlikten öncesinde ve gerekse peygamberlikten itibaren yüce Yaraticının
 özeli gözetimi altında itina ile korunmuşlardır. Yerine göre bunların aileleri de
 harikulade bir tarzda Allah (c.c) tarafından desteklenmiştir. Kur’an’da anlatılan Hz.
 İsa (a.s)’nın doğumu ve annesi Hz. Meryem’ın buna karşı tutumu bu hadiselerin
 tipik bir örneğidir. Hz. Meryem, Allah’ın güccedil; ve kudretinin eseri olarak,
 oğlu İsa’ya babasız bir şekilde hamile kalmış ve bebek İsa babasız olarak dünyaya
 gelmiştir. Yüce Yaraticının hazırladığı bir senaryo olarak, Hz. İsa’nın henüz
 doğduğu günlerde beşikte iken konuşması olayı, hem o günlerde kavmine karşı zor
 durumda kalan annesi Meryem’ı töhmetten kurtaran, hem de ileride “"İsa
 Allah’ın oğlu” iddiasıyla

وَقَالُوا

اتَّخَذَ

اللهُ

وَلَدًا

سُبْحَانَهُ

بَلْ لَهُ مَا

1601;1616;1609;

السَّمَوَات

16; وَاْلاَرْضِ

كُلٌّ لَهُ

قَانِتُونَ

“Allah, ‘ccedil;ocuk edindi’ dediler. O, bundan uzaktır. Hayır! G‘ouml;klerdeki ve yerdeki her şey Allah’squ;ındır. Hepsi O’squ;na boyun eğmiştir.” (Bakara, 2/116)

1604;1614;1602;1614;1583;1618;
1603;1614;1601;1614;1585;1614;
1575;1604;1617;1614;1584;1616;1610;1606;1614;
1602;1614;1575;1604;1615;1608;1575;
1575;1616;1606;1617;1614; 1575;1604;1604;1607;1614;
1607;1615;1608;1614;
1575;1604;1618;1605;1614;1587;1616;1610;1581;1615;
1575;1576;1618;1606;1615;
1605;1614;1585;1618;1610;1614;1605;1614;
1608;1614;1602;1614;1575;1604;1614;
1575;1604;1618;1605;1614;1587;1616;1610;1581;1615;
1610;1614;1575;1576;1614;1606;1616;1609;
1575;1616;1587;1618;1585;1614;1575;1574;1616;1610;1604;1614; 1575;1593;1618;1576;1615;1583;1615;1608;1575;
1575;1604;1604;1607;1614; 1585;1614;1576;1617;1616;1609;
1608;1614;1585;1614;1576;1617;1614;1603;1615;1605;1618;
1575;1616;1606;1617;1614;1607;1615; 1605;1614;1606;1618;
1610;1615;1588;1618;1585;1616;1603;1618;
1576;1616;1575;1604;1604;1607;1616;
1601;1614;1602;1614;1583;1618;
1581;1614;1585;1617;1614;1605;1614;
1575;1604;1604;1607;1615;
1593;1614;1604;1614;1610;1618;1607;1616;
1575;1604;1618;1580;1614;1606;1617;1614;1577;1614;
1608;1614;1605;1614;1571;1618;1608;1614;1610;1607;1615;
1575;1604;1606;1617;1614;1575;1585;1615;
1608;1614;1605;1614;1575;
1604;1616;1604;1592;1617;1614;1575;1604;1616;1605;1616;1610;1606;1614; 1605;1616;1606;1618;
1575;1614;1606;1618;1589;1614;1575;1585;1613; “Andolsun,
“Allah, Meryem oğlu Mesih’squ;tir” diyenler kesinlikle k‘acirc;fir oldu. Oysa Mesih ş‘ouml;yle demişti: “Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’squ;a kulluk edin. Kim Allah’squ;a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler i‘ccedil;in hi‘ccedil;bir yardımcı yoktur.” (M‘acirc;ide, 5/72) 1604;1614;1602;1614;1583;1618;
1603;1614;1601;1614;1585;1614;
1575;1604;1617;1614;1584;1616;1610;1606;1614;
1602;1614;1575;1604;1615;1608;1575;
1575;1616;1606;1617;1614; 1575;1604;1604;1607;1614;
1579;1614;1575;1604;1616;1579;1615;
1579;1614;1604;1575;1614;1579;1614;1577;1613;
1608;1614;1605;1614;1575; 1605;1616;1606;1618;
1575;1616;1604;1614;1607;1613;
1575;1616;1604;1575;1617;1614;
1575;1616;1604;1614;1607;1612;
1608;1614;1575;1581;1616;1583;1612;

وَاِنْ لَمْ
يَنْتَهُوا
عَمَّا
يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ
الَّذِينَ
كَفَرُوا
مِنْهُمْ
عَذَابٌ
اَلِيمٌ “Andolsun, “Allah,
üçün üçüncüsüdür” diyenler
kâfir oldu. Hâlbuki bir tek ilâhtan başka hiçbir ilâh yoktur. Eğer
dediklerinden vazgeçmezlerse, andolsun onlardan inkâr edenlere elbette, elem dolu
bir azap dokunacaktır.” (Mâide, 5/73) tevhid çizgisinden sapan
Hristiyanların bu batıl iddialarını yıllar öncesinde çürütmeyi
amaçlamıştır. Kur’an’da anlatıldığına göre Hz. Meryem,
İmran’ın kızıdır. İmrân ailesi, dünyada Allah tarafından seçilmiş olarak
Hz. Âdem, Hz. Nuh ve Hz. İbrahim’ın soyundan gelmektedir. Meryem’ın
annesi olan İmran’ın karısı, kızı Meryem’e hamile olduğunda, karnındaki yavrusunu
Allah’a hizmet için adadığını ilan etmiştir. Meryem dünyaya geldiğinde
Zekeriya (a.s), Allah Teâlâ tarafından onun bakım vegözetimi ile
görevlendirilmiştir. Buna rağmen Meryem, harikulade bir şekilde kendisine temel
ihtiyaçmaddeleri gönderilerek Allah tarafından rızıklandırılmıştır
اِنَّ اللهَ
اصْطَفَى
اَدَمَ
وَنُوحًا
وَاَلَ
اِبْرَهِيمَ
وَاَلَ
عِمْرَانَ
عَلَى
الْعَالَمِينََ
ذُرِّيَّةً
 بَعْضُهَا
مِنْ بَعْضٍ
وَاللهُ
سَمِيعٌ
عَلِيمٌ “Şüphesiz Allah,
Âdem’i, Nûh’u, İbrahim ailesini (soyunu) ve İmran ailesini (soyunu)
birbirinden gelmiş birer nesil olarak seçip âlemlere üstün kıldı. Allah, her
şeyi hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” (Âl-i İmrân, 33-34)
اِذْ قَالَتِ
امْرَاَةُ
عِمْرَانَ
رَبِّ اِنِّى
نَذَرْتُ
لَكَ مَا فِى

بَطْنِى
مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلْ
مِنِّى
اِنَّكَ
اَنْتَ
السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ
“Hani, İmran’ın karısı, “Rabbim! Karnımdaki çocuğu sırf sana hizmet etmek üzere adadım. Benden kabul et. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin” demişti.” (Âl-i İmrân, 35)
فَلَمَّا
وَضَعَتْهَا
قَالَتْ
رَبِّ اِنِّى
وَضَعْتُهَآ
اُنْثَى
وَاللهُ
اَعْلَمُ
بِمَا
وَضَعَتْ
وَلَيْسَ
الذَّكَرُ
كَاْلاُنْثَى
وَاِنِّى
سَمَّيْتُهَا
مَرْيَمَ
وَاِنِّى
اُعِيذُهَا
بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
“Onu doğurunca, “Rabbim!” dedi, “Onu kız doğurdum.” -Oysa Allah, onun ne doğurduğunu daha iyi bilir“Erkek, kız gibi değildir. Ona Meryem adını verdim. Onu ve soyunu kovulmuş şeytandan senin korumana bırakıyorum.” (Âl-i İmrân, 36)
فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا
بِقَبُولٍ
حَسَنٍ
وَاَنْبَتَهَا نَبَاتاً
حَسَنًا
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا
كُلَّمَا

دَخَلَ
عَلَيْهَا
زَكَرِيَّا
الْمِحْرَابَ وَجَدَ
عِنْدَهَا
رِزْقًا
قَالَ
يَامَرْيَمُ
اَنّىَ لَكِ
هَذَا
قَالَتْ هُوَ
مِنْ عِنْدِ
اللهِ اِنَّ
اللهَ
يَرْزُقُ
مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ
حِسَابٍ “Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir şekilde kabul buyurdu ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya’yı da onun bakımıyla gürevlendirdi. Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. “Meryem! Bu sana nereden geldi?” derdi. O da “Bu, Allah katından” diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.” (Âl-i İmrân, 37) (bk. M. Asım Köksal, Peygamberler Tarihi, II, 305). Küccedilüklüğünden itibaren Zekeriya (a.s)’nın mescidinde kendini ibadete veren Hz. Meryem, Allah’n özel olarak seçtiği, ruhunu temizlediği ve kulluğuna davet ettiği has kullarındandır.

وَاِذْ
قَالَتِ
الْمَلَئِكَةُ
يَامَرْيَمُ
اِنَّ اللهَ
اصْطَفَاكِ
وَطَهَّرَكِ
وَاصْطَفَاكِِ عَلَى
نِسَآءِ
الْعَالَمِينَ “Hani melekler, “Ey Meryem! Allah, seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı.” (Âl-i İmrân, 42).
يَامَرْيَمُ
اقْنُتِى
لِرَبِّكِ
وَاسْجُدِى
وَارْكَعِى
مَعَ
الرَّاكِعِيِ

06; “Ey Meryem! Rabbine divan dur. Secde et ve (O’nun huzurunda) rükû edenlerle beraber rükû et” demişlerdi.” (Âli-İmrân, 43). İnsanlardan uzak bir şekilde mescitte hususi bir odaya kapanan Hz. Meryem’e Allah Teâlâ bir gün, Cebrail (a.s)’i gönderir. Hz. Meryem, kendisine insan suretinde görünen Cebrail’den korkar ve bir kötülük etmesinden Allah’a sığınır. Cebrail (a.s), olayın içyüzünü açıklayarak, Allah’ın elçisi olduğunu ve bir çocuk müjdelemek için gönderildiğini belirtir. Bunun üzerine Hz. Meryem şaşkınlık içerisinde قَالَتْرَبِّ اَنّىَيَكُونُ لِىوَلَدٌوَلَمْيَمْسَسْنِىبَشَرٌ قَالَكَذ.َلِكِاللهُيَخْلُقُ مَايَشَآءُاِذَا قَضَىاَمْرًافَاِنَّمَايَقُولُلَهُ كُنْفَيَكُونُ “Ey Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur?” dedi. Allah, “Öyle ama, Allah dilediğini yaratır. O, bir şeyin olmasını dilediğinde ona sadece “ol” der, o da hemen oluverir” dedi.” (Âli-İmrân, 3/47) Cebrail (a.s) de bu seslenişe şöyle cevap verir:

قَالَكَذَلِكِقَالَرَبُّكِ هُوَعَلَىَّهَيِّنٌوَلِنَجْعَلَهُ اَيَةًلِلنَّاسِوَرَحْمَةًمِنَّاوَكَانَاَمْرًامَقْضِيًّا“Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir” dedi.” (Meryem, 19/21) Böylece Hz. Meryem, Hz. İsa’ya hâmile kalır. Asıl korku da bundan sonra başlar. Çevresi tarafından töhmetle karşılanacak olan durumu nasıl izah edecek? Elbette izahı mümkün

عَلَيْكِ
رُطَبًا
جَنِيًّا “Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün.” (Meryem, 19/25)
فَكُلِى
وَاشْرَبِى
وَقَرِّى
عَيْنًا
فَاِمَّا
تَرَيِنَّ
مِنَ
الْبَشَرِ
اَحَدًا
فَقُولِى
اِنِّى
نَذَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا
فَلَنْ
اُكَلِّمَ
الْيَوْمَ
اِنْسِيًّا
 “Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görecek olursan, “Şüphesiz ben Rahmân’a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım” de.” (Meryem, 19/26) Bu ifadeler, olayın Allah tarafından tertiplendiğine, kutlu bir hadise olduğuna, ayrıca Hz. Meryem’ın yalnız olmadığına ve Allah tarafından korunup gözetildiğine işaret ediyordu. Bir bakıma Hz. Meryem’e, “çocukla ilgili çevrene bir şey söylemen gerekmez. Bu konuda eleştirilere cevap verme sorumluluğu bize aittir” denmiş oluyordu. Böylelikle Meryem’ın içine az da olsa soğuk su dökülmüş oluyordu. Hz. Meryem, artık bu manevi destekle, kucağına çocuğunu alıp kavminin yanına gidebilirdi. Öyle yaptı. Ne var ki korktuğu başına geldi ve toplum onu en kötü şekilde ayıpladı. Dediler ki:
ياَمَرْيَمُ
لَقَدْ
جِئْتِ
شَيْئًا
فَرِيًّا
“………: “Ey Meryem! Çok çirkin bir şey yaptın!” (Meryem, 19/27) يَااُخْتَ
هَارُونَ مَا
كَانَ
اَبُوكِ
امْرَاَ
سَوْءٍ وَمَا
كَانَتْ
اُمُّكِ
بَغِيًّا “Ey Harun’un

kız kardeşi, senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi.” (Meryem, 19/28) Bunun üzerine Hz. Meryem, bebeğe işaret etti. Neler olup bittiğini ona sorun, demek istiyordu. Etrafındaki insanlar, كَيْفَنُكَلِّمُمَنْ كَانَفِىالْمَهْدِصَبِيًّا “beşikteki bebekle nasıl konuşuruz?” (Meryem, 19/29) deyince, bebek İâ lisana geldi ve dedi ki: قَالَ اِنِّىعَبْدُ اللهِاَتَانِىَالْكِتَابَوَجَعَلَنِىنَبِيًّا “Şüphesiz ben Allah’ın kuluyum. (Rabbim) bana Kitab’ı (İncil’i) verdi ve beni peygamber kıldı.” (Meryem, 19/30) وَجَعَلَنِىمُبَارَكًااَيْنَ مَاكُنْتُوَاَوْصَانِىبِالصَّلَوةِوَالزَّكَوةِمَا دُمْتُحَيًّا “Nerede olursam olayım beni kutlu ve erdemli kıldı. Yaşadığım sürece bana, namazı ve zekâtı emretti.” (Meryem, 19/31) وَبَرًّابِوَالِدَتِىوَلَمْيَجْعَلْنِىجَبَّارًاشَقِيًّا “Beni anama saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba yapmadı.” (Meryem, 19/32) وَالسَّلاَمُعَلَىَّيَوْمَوُلِدْتُوَيَوْمَاَمُوتُوَيَوْمَاُبْعَثُحَيًّا “Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm (esenlik verilmiştir).” (Meryem, 19/33) Görüldüğü gibi Bebek &lcirc;sâ, bu sözleriyle annesinden töhmeti uzaklaştırdığı gibi, kendinin Allah tarafından peygamber olarak

gönderileceğini de ilan etmiş oluyordu. Bunu yaparken de peygamberlerin esenlik
içinde olduklarını, dolayısıyla selama ile; yık olduklarını belirterek namaz, zekat
ve ana babaya saygının ölmüne vurguda bulunuyordu. Beşikte konuşturulan yavrunun
sözlerinden sonra, Cenab-ı Hakk sözlerle girerek asıl temayı bizlere şöyle
vurguluyor: 1584;1614;1604;1616;1603;1614;
1593;1616;1610;1587;1614;1609; 1575;1576;1618;1606;1615;
1605;1614;1585;1618;1610;1614;1605;1614;
1602;1614;1608;1618;1604;1614;
1575;1604;1618;1581;1614;1602;1617;1616;
1575;1604;1617;1614;1584;1616;1609;
1601;1616;1610;1607;1616;
1610;1614;1605;1618;1578;1614;1585;1615;1608;1606;1614;
"Hakkında şöyle;phaye dı;ştıkları Meryem oğlu İsa işte budur." (Meryem, 19/34) 1605;1614;1575; 1603;1614;1575;1606;1614;
1604;1616;1604;1617;1614;1607;1616; 1575;1614;1606;1618;
1610;1614;1578;1617;1614;1582;1616;1584;1614;
1605;1616;1606;1618; 1608;1614;1604;1614;1583;1613;
1587;1615;1576;1618;1581;1614;1575;1606;1614;1607;1615;
1575;1616;1584;1614;1575; 1602;1614;1590;1614;1609;
1575;1614;1605;1618;1585;1611;1575;
1601;1614;1575;1616;1606;1617;1614;1605;1614;1575;
1610;1614;1602;1615;1608;1604;1615; 1604;1614;1607;1615;
1603;1615;1606;1618;
1601;1614;1610;1614;1603;1615;1608;1606;1615;
"Allah"ın iç;ocuk edinmesi dı;şını;emez. Allah y;cedir,
bu (iddia)dan uzaktır. Bir işe hı;kmittiği zaman ona sadece "ol!" der, o da
oluverir." (Meryem, 19/35) Allah Teâlâ; bu ayetlerle, Hz. İsa'nın babasız
olarak dı;nyaya geldiğini, toplumun gö;z; ö;nde kimsenin
inkâr edemeyeceği bir şekilde ortaya koydu. Bu olay, ileride "İsa Allah"ın
oğludur" iddiasıyla inkârcılığa sapacak olan Hristiyanların, gö;kleri bile
iç;atlatan bu iftiraya yeltenmemeleri iç;in, daha İsa'nın doğduğu gö;nlerde,
Allah"ın gö; iç; ve kudretini ortaya koyan bir tarzda, tarih; bir gerç;ek,
bir mucize ve belge olarak insanlığa sunulmuştur. Dr. Ahmet GELİŞGEN

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)